

Νά ! μάζωσέ το ! Αυτό 'ναι
ἡ ἀνταμοιβή σου !

(Φεύγει μένα βλέμμα δόλο καταφρόνια, περνώντας από τη μεγάλη θύρα τοῦ βάθους.)

ANT. (Μένει μιὰ στιγμὴ σὰν ἀπολιθωμένος, ὑστερα σκύβει, παιρνεὶς ἀπὸ κάτου τὸ κουτσουρεμένο σπαθί του, τὸ κοιτάζει λίγο, καὶ ὑστερα ὑψώνοντάς του μένα μισερὸ γέλοιο, δόλο φοβέρα καὶ θηριώδια :)

Μὰ κι αὐτὸ δὲ φτάσῃ.
(Φεύγει καὶ αὐτὸς ἄγριος, γοργὸς ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ θύρα.)

Τελειώνει τὸ πρῶτο μέρος.

(Ἀκολουθεῖ).

Μεταφρ. Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΔΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοχειρίτης: Δ. ΙΙ ΤΑΙΚΟΪΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ἀρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομὴ χρονιάτικη: Γιὰ τὴν Ἐλλάδα καὶ τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἔξωτερικὸ φρ. χρ. 12.50.—Γιὰ τὶς ἐπαρχίες δεχόμαστε καὶ τόμηνες συντρομὲς (δρ. τὴν τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητής ἢ δὲν προπλερώνει τὴν συντρομή του.

20 λεφτά τὸ φύλλο. — Τὰ περασμένα φύλλα πουλοῦνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμή.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κιόσκια, καὶ στὶς ἐπαρχίες σ' ὅλα τὰ πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Χρήσιμο τὸ ταξίδι σου στὴ Βουλγαρία μὰ καὶ χρήσιμο τὸ πέρασμα σου ἀπὸ τὴν Πόλη. Εἰδες στὰ μάτια μας τὴ λαχτάρα ποὺ ἔχουμε γιὰ σένα, ξανθὲ Κωσταντίνε, συνονόματε καὶ κληρονόμε τοῦ Κωσταντίνου ποὺ ἔχτισε τὴν Πόλη μας, καὶ συνονόματε καὶ κληρονόμε ἔκεινοῦ ποὺ δὲ θάνατος του ἀπάνου στὸ κάστρο ἔσβησε τὴ βασιλικὴ σειρὰ τῶν Ρωμαίων Αὐτοκρατόρων, τούρκεψε τὴν Πόλη, καὶ μᾶς σκλάβωσε. Ἀπὸ τότες ἔνα κομμάτι τῆς Ρωμιοσύνης ἔσκλαβώθικε, ἡ Ἐλλάδα, καὶ περνᾶς ἐσὺ δὲ διάδοχος τῆς, κρυφὰ κρυφά, γιὰ νὰ πᾶς νὰ χαιρετήσεις ἔναν ἄλλο. Βασιλιὰ ἔνδος ἄλλου ἔσκλαβωμένου κομματιοῦ τῆς Ρωμιοσύνης, τῆς Βόλγαρίας. Καὶ εἰδες τὴν καταντιὰ μας καὶ μοιράστηκες μαζὶ μας γιὰ μερικὲς δώρες τὴ σκλαβιά. Εἰδες τὴ γαλανὴ μας θάλασσα νὰ τὴν κοκκινίζει ἡ τούρκικα παντιέρα, εἰδες τούρκα τὴν Ἀγιὰ Σοφιὰ καὶ δάκρισες. Τὸ δάκρι σου νὰ μὴν εἶνε δάκρι ἀδυναμίας, τὸ θέλω δάκρι θυμοῦ καὶ ἔκδίκησης, νὰ φουντώσει μέσα σόν τὴ συλλογή, πὼς θὰ πάρης πίσω τὸ δίκιο σου καὶ δίκιο μας, πὼς ἀπὸ «Βασιλεὺς τῶν Ἐλλήνων» θὰ γένης ἐσὺ διγίος σου ἢ δὲ γόνος σου «Βασιλεὺς τῶν Ρωμαίων», καὶ νικητὴς περήφανος θὰ μπεῖς γιὰ σ' εὐλογήσει δὲ «Ἄρχιεπίσκοπος τῆς Νέας Ρώμης, δὲ Πατριάρχης μας.

Πόλη 18 τοῦ Γεννάρη 1912

ΕΝΑΣ ΡΩΜΙΟΣ

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΗ

Απάνω στὸ ἀρθρὸ μου γιὰ τὸν Ἐκπαιδευτικὸν «Ομιλο ποὺ δημοσιεύτηκε στὸν ἀριθ. 462 τοῦ «Νουμᾶ» ἔγιναν πολλὰ σχόλια καὶ συζητήσεις, ποὺ μὲ ἀναγκάζουν νὰ πῶ σήμερα λίγα ἔξηγητικὰ λόγια. Πρῶτ' ἀπ' διλατὰ τονισω, πὼς ἔξδην ἀπὸ τὸν ἐπίσημον "Ομιλο τὰ γραφόμενά μου βρήκαν γενικὴ ἐπιδοκιμασία τόσο ἀπὸ κείνους ποὺ, βλέποντας ἀπὸ κοντὰ τὰ πράμικτα, εἶχαν σκηματίσει τὴν ἴδια πεποίθηση, δισὶ κι ἀπὸ κείνους ποὺ, χωρὶς νὰ τὸ ἔχουν πολυκαταλάβει πῶς κινέται δὲ "Ομιλος, πείστηκαν ἀπὸ τὸ ἀρθρὸ μου, ἀφοῦ μάλιστα ἤξεραν πὼς βρισκόμουν καὶ βρίσκουμαι σὲ ἀριστερὲς προσωπικές σχέσεις μὲ τὸν ἐπίσημον. "Ομιλο καὶ πὼς ἐπὶ μῆνες τώρα είμοιν ἀπὸ τὸν ταχτικώτερους καὶ ζωηρότερους θαμῶνες τοῦ Κέντρου. Μὰ τὸν ἐπίσημο "Ομιλο, τὸν τάραχε τὸ ἀρθρὸ μου γιὰ τὶς ἀλήθειες ποὺ ἔγραψε κι δημοσίευσε ἔγῳ δὲν τόνιζα παρὰ τὶς συνέπειες ποὺ ἔβγαιναν ἀπὸ τὰ Προλεγόμενα, τὰ βγαλμένα ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἐπίσημον "Ομιλο: Αὐτὰ μᾶς λέν, πὼς δὲ "Ομιλος δὲν εἶναι πιὰ ἐκπαιδευτικός, μὰ γενικὰ ἀγαμορφωτικὸς τῆς κοινωνίας — πρῶτης ποὺ δὲν ἀποκλείει τὸ πρώτο, μὰ καὶ δὲν καλύπτεται ἀπὸ αὐτό. Αὐτὰ μᾶς λέν, πὼς δὲ "Ομιλος πολεμάει δέχι μόνο μέρος ἀπὸ τὰ καθεστῶτα, δηλ. τὸ γλωσσικὸ καὶ τὸ ἐκπαιδευτικό, μὰ δλόκληρη τὴ σημερινὴ κατάσταση, δλόκληρο τὸ σημερικὸ κόσμο — κόσμο, ποὺ πρέ-